

КЛАРА И НИКИ ОБЕДИНИХА ХАНДБАЛА И ФУТБОЛА В ЛЮБОВТА

говетенето вкъщи и предпочитат да посещават ресторанти. Никю олежда с гордост обкръженето ни, казвайки, че това е техничарски офис и любимото място, което посещава редовно. Разбирам, че името на заведение то не е случайно, след като той добавя, че двамата са част от живота и хората за това са в „Клубът на щастливците“.

Естествено, въпро-

те компромиси са над всичко. Няма смисъл да питам Клара – по изражението ѝ личи, че мисли по същия начин. Футболистът обаче не се съдържа и се обявява за човека, който взема решението, тъй като обикновено любимата му няма отговор на въпроса къде да ходят, щом излязат.

Опонирам му, че тя ще стане шампион този сезон, а той се бори с тима си да не изпадне, така че тя трябва да е доминантът във връзката. Никю обаче веднага отвърща с „Но пък опитът е на моя страна!“ и пушира опитите ми да го изкарам мъж под чехъл. Той посещава мачовете на „Етър-64“ винаги, когато двубоите на неговия тим не съвпадат. Признава си, че не разбира от хандбал, но според него тя играе добре, тъй като отбелязва много голове. Тук Клара се включва възмутена, защото той не отбира от нейния спорт, но си позволява да прави анализи на играта ѝ. Тя самата също ходи на стадиона да го гледа, но това се случва сравнително рядко. След тези признания веднага се усъмнявам, че причината за голямото желание за игра на Съботинов в мача срещу „Ботев“ (Кривопол) е само любовта към футбола. Подозренията ми се потвърждават – лицето на голмайстора в мача грейва и той разкрива, че тя е била на стадиона тогава. Това го

е мотивирало на максимум и дори ѝ бил обещал, че ще вкара гол. Като се има предвид, че двубоят завършил 1:0, споконно може да обобщим, че „Етър“ дължи първата си победа за сезона на силата на любовта, а не на спортно-техническите достоинства.

След като всеки от тях споделя за бъдещето си, логично изниква въпросът за бъдещето на двойката като цяло. Клара и Никю се усмихват и в един глас заявяват, че времето ще покаже, но те са оптимистично настроени. В този момент Съботинов добавя усмивка, че най-после двамата са на едно мнение, а през 2009 г. се е прицелил в три шампионски купи. Голямата му мечта, която след няколко месеца трябва да стане реалност, е първо място в Източноевропейския шампионат. Само уникален шанс може да го спере по пътя към върха. Никюлен започна сезона по впечатляващ начин с две победи в първите два кръга в Яни-

Нова двойка в спортните среди привлече вниманието към себе си от няколко месеца. Тя обединява двата най-популярни спорта във В. Търново – футбола и хандбала, представяйки ги в един по-различен и красив аспект. Героите в тази реална приказка носят имената Клара Трифонова и Николай Съботинов. Случайно или не, мястото на срещата носи знаковото име „Клубът на щастливците“, а по лицата на персонала веднага грейват усмивки, щом щастливата двойка влиза в заведение. Наситяваме се уютно и съвсем скоро любовитството ми взема връх и ги питам кой е направил първата стъпка. Никю веднага си казва, че той е започнал с това, а Клара добавя, че това е станало, докато е била в Испания заедно с хандбалния тим. Тогава Съботинов е започнал да се интересува как тя се представя в мачовете и постепенно са се сблизжили.

Николай и Клара в любимия „Клуб на щастливците“.

Клара прави сериозна физиономия на въпроса ми дали лесно се е поддала на атаката и обяснява, че на нападателя на „Етър“ са му били нужни няколко седмици. В този момент той поглежда победоносно и заявява, че е бил уверен в победата си на нежния фронт. А какви са общите занимания на двойката? Не се оплакват от липса на свободно време. Оказва се, че между тренировките обичат най-много разходките и почивката в заведенията, където спокойно да си пият кафето. Не са почитатели на

сигурно си най-добрият им нападател! – Не, аз съм вратар!...
 ***
 В спортен магазин: – Имате ли парашут? – Да. – Бихте ли ми обяснили как се използват?
 ***
 Футболист се превива на терена. Съдията отива

отсега нататък един друг Николай, а именно треньорът Арнаутов, да да се интересуваша преди мач дали Клара е на стадиона и така да решава дали Съботинов ще е титуляр. Ирачът се усмихва на това предложение, но след това сериозно казва: „Кацката си знае работата.“
 Никю смята да играе още година-две, като не е мислил с какво ще се занимава след това. Твърде възможно е да продължи във футбола, тъй като до момента целият му живот е преминал в спорта. При Клара е по-различно, тъй като

СТОПНА ТОПКА

Йоана е страшно запалена по големия тенис и не само подлага топките, но и често се пуска срещу мъжете.

ОБЛАСТЕН ВСЕКИДНЕВНИК

тел./факс 062 600 790
реклама и обяви тел. 062 600 793
e-mail dnes@vali.bg, www.dnesbg.com

СМСХ ПО ТЕРЕНИТЕ

– Дърпате тази ръчка и парашутът се отваря.
 – Ако не се отвори?
 – Тогава дърпате тази ръчка и се отваря запасният.
 – Ако и той не се отваря?
 – Тогава донасяте в магазина и ви го сменяме...
 ***
 Треньорът нахепва на падналия боксьор:
 – До осем не ставай!
 – Дадено, отговаря боксьорът. – А сега колко е часът?

ХЕТТРИК BT

Вестникът, който спортът в региона заслужава

Мај 2009 г., Велико Търново

БЕЗПЛАТЕН Година III, Број 18

ИСА "МСД - 99" АД
ВЕЛИКО ТЪРНОВО
ПРОИЗВОДСТВО И ПОЛАГАНЕ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ СТРОИТЕЛНИ РАЗТВОРИ
кв. "Чолаковци"
тел.: 062/ 62 39 74
факс: 062/ 64 00 98
e-mail: msd@vali.bg

Удобните магазини
СВА
Решение за всеки ден

10 години територия на сигурността
www.armeec.bg
e-mail: vtarново@armeec.bg
Голова сезона отстъпи по всички видове застраховки
Специална оферта за застраховка на вашето жилище

Клара и Николай обединиха хандбала и футбола в любовта
Двамата спортисти за щастие да са заедно

Николен атакува титлата

в Източноевропейския шампионат по мотокрос с ATV

16-годишен великотърновски юноша е голямата звезда в новия от тази година клас в Източноевропейския шампионат по мотокрос с ATV.
 Николен Кушев вече влезе в историята на българското първенство като най-младия шампион при мъжете, а през 2009 г. се е прицелил в три шампионски купи. Голямата му мечта, която след няколко месеца трябва да стане реалност, е първо място в Източноевропейския шампионат. Само уникален шанс може да го спере по пътя към върха. Николен започна сезона по впечатляващ начин с две победи в първите два кръга в Яни-

ца (Гърция) и Гевгелия (Македония).
 Успехите не са изненада предвид мощната машина, с която се състезава през настоящата година. В Гърция младото момче от Велико Търново дебютира с ATV на европейския шампионат Джон Мичъл. Машината „Ямаха 450 YFZ“ е изключително мощна и допада много на талантливия пилот, който я управлява със завидна лекота.
 Кушев не се съмнява, че ще защити титлата си в националното първенство при мъжете с ATV, както и че ще завоюва шампионската купа по супермото.
 Още – на стр. 3

„Етър-64“ гони златните медали
Иво Станчев за сезона на „Царевец-19“
Петър Шамров: „Никога не съм отказвал на „Етър“

Цвета Галунова спечели „Търновската царица“

Велико Търново вече има спортен сайт

Мачовете на „Етър“ – на живо!

В навечерието на Великден стартира и първият спортен сайт на старата столица. „Велико Търново спорт“ е изцяло посветен на проблемите на спорта в областта. В него феновете вече намират обширна информация за състезания, клубове, съревнования, но преди всичко – актуални спортни новини.
 На сайта има помествана всекидневно актуална информация за всички спортни събития, подплатена с много снимки, видео и аудио материали, както и интервюта, коментари. Предвиждат се и ири с прогнози и награди за победителите.
 Екстрата, с която „Велико Търново спорт“ вече зарадва феновете, е предаването на живо на мачовете на футболния „Етър 1924“. Намеренията са занаят пред пряко да се

Само за първата седмица бяха регистрирани 8041 влизания (интересци) от 1500 посетители, което прави по над 1150 посещения на ден!

Адресът на новия сайт е <http://sport-vt.com/>, визитата и съдържанието му тепърва ще търпят развитие.

След 40 години непрекъснато присъствие в „А“ група

„Етър-64“ гони златните медали с 16 победи от 16 двубоя

Уникалното представяне на хандбалния „Етър-64“ през настоящия сезон върви към своя логичен край – битка за шампионската титла. „Виолетовите“ постигнаха внушителните 16 победи от 16 мача в редовния сезон, като биха във всичките си срещи дори и на чужд терен основните съперници „Локомотив“ и „Бъки“. Възпитаниците на треньорката Йонка Генчева са на път да повторят уникалния си успех от 2002 г., когато станаха шампиони с 20 победи от 20 срещи. Няма друг отбор в родния хандбал с подобно постижение в последните двадесетина години.

Сезонът започна с горчивия привкус от съдийската разправа с етърки в двата финала за титлата и купата, оставили ги на второто място. Както и другите състезания, това обаче направи отбора още по-силен.

„След напускането на треньорката Даниела Марова към Варна заедно с 6 перспективни състезателки, работихме дори по-добре. Вече работим в екип и няма деление. Три нейни състезателки отказаха да заминат – Десислава Николова, Александрина Бурнева и Клара Трифонова. Сега те са най-добрите хандбалистки на България до 19 г. заедно с габровката Нели Добрева. В

момента имаме 5 хандбалистки с голям опит – Гергана Александрова, Зоя Стефанова, Ина Стоилова, Деница Асенова и Мариана Семерджиева, трите ни девойки старша възраст са в страхотна форма, много разчитаме и на най-младите. Направихме колектив при една голяма възрастова разлика. Доволни сме от ръководството. Не се интересуваме от съдиите, до края на първенството ще си гледаме нашата игра и във всяка среща ще играем за победа“, заяви неотдавна Йонка Генчева.

Клубът е с вече изградена треньорска структура, има куп идеи за привличане на деца за школата си, в която тренират 150 състезателки, при това без да плащат такси. Без стабилна основа е невъзможна и „лиричната“, чийто връх е елитният спорт.

„Етър-64“ завърши победоносно редовния сезон, очакваше се и полуфиналите за титлата срещу „Хасково“ да бъдат протоколни. „Целите са ясни – шампионска титла и купа на страната, въпреки че при конгузицията на Коцева и майчинството на Богданова, Христова и Халачева мнозина поборъха да ни отпишат“, коментира Атанас Атанасов. На финала „Етър-64“ ще

срещне познат съперник – настоящия шампион „Локомотив“ (Вн) или „Бъки“. Варненки и габровки няма да се предадат и въпреки многото им загуби в редовния сезон, ще хвърлят всички сили във финала да запазят титлата си.

Интригата отново е факт и заради треньорската рокада във варненския клуб – на мястото на освободения Здравко Петров бе назначен Йордан Маров, а негов помощник е Даниела Марова.

Двамата излизат срещу бившия си клуб, водени от амбиция за доказване. „Шансове да станем шампиони винаги има, аз като треньор винаги излизам за победа и не се притеснявам, особено пък срещу „Етър-64“. В последния мач срещу нас етърки показаха много слабости, а и съдиите ни попречиха да спечелим. До финала ще набираме скорост и ще влезем във форма, предпочитам да не коментирам кой колко шансове има

за шампионската титла“, заяви след мача срещу етърки Йордан Маров.

На 16 и 17 май са първите два мача във Велико Търново, а на 30 и 31 май – реваншите във Варна или Габрово. Ако се стигне до пети мач, той ще е на 3 юни в ДКС „Васил Левски“. От великотърновския клуб обаче са решени изобщо да не стигат до пети мач. Още пари споменът от м.г., когато „Етър-64“ поведе с 2:0, допусна 2:2 и загуби заслужена

титла в скандален пети мач в Стражица (залата във В. Търново бе заета).

„За титлата предимството е изключително на наша страна. Лоша шегга може да ни изиграе само някакво подценяване на съперника. Иначе с оглед на състоянието и потенциала ни титлата заслужено трябва да дойде при нас. Искам да станем шампиони още с първите три мача, като бием във всички тях. „Етър-64“ е в състояние да го направи“, категоричен бе Атанас Атанасов. Титлата обаче няма как да бъде спечелена без бой и пълно себепоздаване, което подсказва и минималните победи с по 1 гол в последните мачове срещу „Бъки“ и „Локо“.

Вече 5 години по различни причини великотърновските хандбалистки не успяват да се поздравят със златните медали. Т.г. се навършват 45 г. от създаването на хандбала във В. Търново и цели 40 години непрекъснато присъствие на „Етър-64“ в елитната „А“ група. Дойде времето „виолетовите“ отново да станат шампиони. Не заради юбилея, а защото с играта си трябва да покажат, че това наистина е годината на „Етър-64“!

Анатоли ПЕТРОВ
сн. авторът

(от стр. 1)

Великотърновският талант се запалва по този спорт и атрактивен спорт покрай баща си Николаю Кушев, който подкарва ATV преди пет години. Само 365 гена по-късно до него в състезанията е и Николето.

„От 2005 година Николето е с мен по трасетата. Тогава му купих ATV

шампионата през 2006 г., а миналата завършва втори на мотокрос. Бащата решава да загърби кариерата си на състезател, влага всички сили за успеха на Николето и резултатите не забървят.

Николето започва устремно, като през 2007 г. става шампион на офроуд в клас „ATV-хоби“. До

ното първенството по мотокрос с ATV и става най-младият шампион при мъжете. Ученикът в ПГСГА „А. Попов“ започва с пет победи в пет старта и бързо отказва съперниците си. В откритото състезание „Енгуро бийч“ във Варна той печели голямата награда при мъжете

Талантливият състезател започна настоящия сезон с победи в първите два кръга в Гърция и Македония.

втората употреба, да го видим как ще тръгне. Още на първото състезание в Габрово стъпи на почетната стълбичка и вече нямаше как да го откажа. В началото карах пред него и го следях на огледалата за обратно виждане, защото се притеснявах. Не след дълго вече ми бе трудно да го настигна“, разказа Николаю Кушев.

Той е трети в енгуро пускат го до състезанията, въпреки че няма навършени 15 г., а регламентът не позволява да е под 18-годишна възраст. Част от съперниците му на трасето, които настояват да му дават шанс, после съжеляват, защото купата отива в ръцете на младия великотърновец.

През миналата година 15-годишният Николето прави фурор в национал-

ATV-бомбардер 650 куб. сантиметра – класически модел, който се ползва в рали „Париж – Дакар“. „Нямам сериозна конкуренция в България и планирам старт в европейския шампионат. Прегледът ми да карам в Полша през май и в зависимост от представянето ми там ще реша дали да продължа и в други кръгове. Участието обаче ще струва госта скъпо и ще

Николен Кушев атакува титлата

за „Макея мотор спорт“. Председател на великотърновския клуб, който е основан през 2002 г., е Красимир Кръстев. „Разчитаме на „Макея мотор спорт“ за поддръжка на машината. На всеки 10 часа се налага основна ревизия на ямахата. Тя е изедена максимално откъм мощност и ще ми бъде трудно да изкарам сезона. Машината е подготвена за мотокрос, но това няма да ме спре да спечеля титлата и на су-

европейския шампионат в Молдова, защото според правилника най-слабите резултати в гъба манша не се зачитат. Николето е силен, че ако машината издържи, той ще спечели купите в българското първенство по мотокрос с ATV, супермото и в Източноевропейския шампионат.

Великотърновецът ще приеме поканата да кара в еръщото първенство през тази година, където състезателите са

Великотърновецът Николето Кушев се изкачи на най-високото стъпало на стълбичката в Гевгелия.

разчитаме на спонсори. Финансово ме подпомага „Мега пластик“, „Макс Трейд“ осигурява гумите, Тренирам всеки уикенд на фирмата „Вали“ се грижи за рекламната дейност“, споделя Николето Кушев. От тази година той и баща му се състезават

пермото. Частите за ямахата са скъпи, бързо се износват, горивото също е доста скъпичко. Тренирам всеки уикенд на пистите край Севлиево, Елена и Левски“, споделя още Николето.

Той ще пропусне само един старт от Източно-

по-силни, а трасетата – по-лесни.

Едва 16-годишен, той има 16 победи и 31 подгук и се заканва много скоро да достигне майсторската граница от 30 успеха.

Георги ГЪРВ
сн. личен архив

Иво Станчев: „Не трябва много пари за волейбол, но никой не дава“

Имахме много приключения, в Ябланица бе потресаващо

първи сезон в първенството, оценката ми е повече от добра. Записахме четири победи от десет мача и завършихме четвърти от шест отбора, а това е много добро постижение с оглед и на трудностите, които срещаме по пътя.

– Сподели някой по-любим момент от мачовете, които изиграхте?

– Имаше много приключения, например потресаващите условия в Ябланица. Там играехме на минусови температури в почти отворена зала посред зима. Когато ти гостуваме на равностойни на нас тимове, съдиите не се притесняваха и поддиряха домакините.

– Опитните или младите играчи преобладават в тима на „Царевец-19“?

– По-скоро младите състезатели, опитните са три-

ма-четирима на възраст около 30 г., като около тях се въртеше отборът през изминалия сезон. Вече някои от тях мислят да се откажат, но затова пък имаме много млади състезатели. Например едно момче от Монтана, което вече е студент в града и се вписа много добре в отбора. Имате състезател, родом от Д. Оряховица, който вече е участвал при мъжете преди да заиграе за нас. Също така няколко студенти и много ученици.

– Получавате ли премии, или разчитате само на ентусиазъм?

– Тъй като нямаме спонсор, разчитаме само на ентусиазъм си. Не мислим за премии, но понякога след мач треньорката ни черпи, стига да сме заслужили.

– При какви условия тренират отборът?

– През целия сезон имаме много препятствия в това отношение. Тренировки-

те първо се провеждаха в залата на военния университет, но качиха наема и се преместихме в ДКС „В. Левски“. Там условията не са лоши, но е много студено и повечето състезатели вече са с трайни травми поради студа. Също така плащаме такса, която за отбор без спонсор е голяма. Залата на „Юнак“ може да се пригоди за тренировки, но едва през лятото, защото в момента няма дори и вода. Като цяло спортната база в града е под всякаква критика.

– Какво предстои през новия сезон, надявате ли се да намерите спонсори и да се борите за нещо повече?

– Трението на спонсор е основна задача за всички в отбора, ще сме доволни, ако намерим такъв, защото в момента караме на минимален бюджет, съкратен отвсякъде. Дори по състезания пътуваме с личните автомобили на някои от

състезателите, защото така спестяваме по някой лев. Искрено се надявам да намерим спонсор, на нас не ни трябва много пари. Една сума от около 8000 лв. ще е достатъчна за разходите ни, може дори и да остане за някоя премия. Трениорката ни имаше изготвен план за финансирането на тима, но в Общината дори не го разгледаха.

– Наляваш ли се все пак на помощ от Общината или не вярваш в чудеса?

– По-скоро ще помогнат с една минимална сума, колкото да се напише в някой медии, че уж ги е грижа. Чувал съм от хора от Общината, че за нашия спорт може да се отпуснат максимум към 1000 лв. Какъвто и финансов план да направим, едва ли ще се одобри.

– Ти си на 20 години, мислиш ли и занаят да се занимаваш с волейбол, когато виждаш всички те-

През изминалия сезон един от участниците в група „А1“ на волейболния шампионат бе „Царевец-19“. Това е първият мъжки отбор от В. Търново в този спорт от почти 40 г. Централният блокировач Иво Станчев, който е най-високият състезател в тима със своите 202 см, сподели за „Хеттрик“ своите мисли за отминалото първенство и трудностите, които съпътстват „Царевец-19“.

– Иво, как оценяваш представянето ви в шампионата?

– Тъй като това е нашият

Цвета Галунова спечели купа „Търновската царица“

Великотърновската шахматистка Цвета Галунова спечели за трети пореден път купата на България по шахмат „Търновската царица“. Цвета, която учи в СОУ „Вела Благоева“, но се състезава по получена короната на „Търновската царица“, купата, златен медал и грамота, както и парична премия от 200 лв.

Годината започна успешно за великотърновката, която стана и шампионка на България до 14 г. на класически шах, което я дава право на участие в световното първенство в Анталия през ноември и възможност за участие

на европейското в Италия. В момента тя участва на Балканадагата за юноши и девойки във Флоринца (Гърция). Интересно участие и преглед в на 17 май – финалния турнир „М-Тел Джунър“ в столицата, за който тя е единствената девойка в конкуренцията на Киприян Бербатов, Анатоли Атанасов и Иван Гарнизов, станали победители в регионалните турнири. Финалните бутки са пред Народния театър „Иван Вазов“ по време на големия турнир „М-Тел Мастърс 2009“.

А. ПЕТРОВ

Павлин Костадинов: Ако общината ни даде терен, сами ще си направим ледена пързалка

Един хокеен отбор от Велико Търново, създаден едва през миналата година, постигна героичен триумф в този спорт и върна усмивките на доста изстрадалите през последните години спортни фенове. Да, това е тимът на „Калоян“, който още при първото си участие в Балканската хокейна лига остави конкуренцията с широко отворена от изненада уста и донесе купата във Велико Търново. И това при условие, че от десет години ледена пързалка в града няма и шампионите трябва да пътуват до София да играят мачовете си, без да има къде да тренират между тях. Успехът обаче не е случан – отборът е съставен предимно от състезатели на бившия „Етро“, който печелеше титли от републиканските първенства при юношите. Можем само да гадаем какви успехи щеше да постигне този тим, ако пързалката не бе беззабегно погубена от местната власт. За всичко това разговаряхме с един от основните играчи на „Калоян“ – Павлин Костадинов.

Особено оспорвана бе борбата за титлата, тъй като от общо седем отбора, участващи в първенството, до последно шест от тях имаха шанс за първото място. Смятам че спечелихме, защото нашият отбор е най-комплексен – нито бяхме най-бързи на леда, нито най-издръжливи, нито пък скамейката ни беше най-дълга, което също има огромно значение. Просто нашият отбор бе най-комплексен във всички тези компоненти на играта и затова се поздравихме с купата.

Друго важно нещо е, че играхме през целия сезон без никакво напрежение, играхме спокойно, за удоволствие, без да правим никакви сметки как да играем срещу даден противник. Така бодори и в последния ни мач срещу „Ледените дяволи“, завършил 6:6, който бе разкошничето на първенството. Не бяхме правили никакви сметки и не знаехме дали равният мач ни оставя в борбата за титлата, просто излязохме, играхме за удоволствие.

Противниците ни, особено гръцките отбори, които най-слабо ни познават, не можеха да повярват, че нямаме база. Чуха ни се на това, че не тренираме пълноценно, че тренираме на малка пързалка, по двойки и тройки, и въпреки това играем смислен хокей. След като ги победихме, смятам, че спечелихме уважението им. Не мисля, че станаме по-известни след триумфа, а по-скоро вече отговорността за другата година върху нас ще е по-голяма. Всеки вече си ни гледа с друго око и противниците отбори ще излизат по-мотивирани срещу нас, иначе в нашето ежедневие няма нещо по-различно.

За ледената пързалка във Велико Търново:

Така мечтаната ледена пързалка може да стане реалност, стига при добро

желание Общината да ни осигури подходящ терен за нея, всичко друго ние ще си го набавим. Единственото, което искаме от Община Велико Търново, е да се осигури едно място, за което ще се знае, че е отредено за пързалка. След това да сключим договор за по-дълго време, за да може хората, които дойдат да инвестират в тази пързалка, да имат сигурност, че тяхната инвестиция е дългосрочна и могат да разчитат във времето тя да се реализира и да се възврътне. Появиха се идеи за мобилни ледени пързалки, но важното е просто да имаме фиксирано място, на което да се знае, че ще има пързалка в следващите 20-30 години. Това е наложително, за да може да се монтира съоръжението, да не се демонтира повторно, защото всеки един монтаж и демонтаж води до чупене на пързалката, а и е много скъпо. Просто трябва терен за едно постоянно съоръжение.

Ако пързалката стане реалност, ще може да развиеме и детски хокей. Специални средства за това не са нужни, имаме наличната екипировка, за да облекчим децата и да почнат да тренират, имаме треньорите, имаме и желанието. Единственото, кое-

то ни липсва, е базата, всичко друго е налице.

За бъдещето прег „Калоян“:

През новия сезон ни предстои да защитим титлата си, а също така мечтая за по-голяма пързалка. За съжаление нашият вратар е решил да се откаже и евентуално ще се наложи да си търсим нов вратар. Ще се свържем с други момчета от стария отбор на „Етро“, които не живеят във Велико Търново, с надеждата при желание от тяхна страна да бъдат попитани хората, които са водещи фактори в този град. Нашето желание е в най-скоро време да имаме хубава пързалка, която да ни даде възможност да тренираме в нормални условия, на равни начала със състезателите в София. В интерес на истината не разчитам на никого това да стане реалност, по-скоро разчитам на чудо. Просто обстановката в България в момента е такава, че нито общината, нито държавата мислят за спорт. Единственото, което може да се случи, е някой бизнесмен, пряко или косвено свързан с този спорт, да реши да помогне от любов към играта. Ще е хубаво все пак да имаме някакви условия, за да може и ние да тренираме нормално.

Искрено се надявам да намерим и спонсори, за да продължим да се развиваме, за да не загубим инерцията, която набрахме през последния сезон. Надявам се да се заинтересуват от нас най-вече бизнесмени от нашия град и това да е само началото на успешния път на „Калоян“.

Страницата подготви Николай РАЧЕВ

Павлин за Балканската лига:

Честно казано, без никога да очаква, сезонът в Балканската хокейна лига се получи много интересен.

Реферът Красимир Христов

Един от съдиите на турнира – Красимир Христов, присъства на празненствата във Велико Търново след спечелването на шампионската титла. Няма повод за притеснение, че титлата е взета нечестно – просто Красимир живее в старопрестолния град и е добър приятел с хокеистите на „Калоян“. Той погледна първенството от една по-различна гледна точка – съдийската.

„Феърплейт беше на много високо ниво, липсваха излишни грубости. Изключение бе мачът между „Калоян“ и „Ледените дяволи“, завършил 6:6. Той бе много инфарктен, но с помощта на колегата се справихме със съдийството. Като цяло двубоят премина без инциденти. След мача „Ледените дяволи“ подаде контестация, тъй като един от състезателите на „Калоян“ не бил с допълнена картотека, но тя не бе уважена. Това си го го има в спорта – който губи, търси причина за загубата в другите. Иначе като съдийство този сезон в хокея премина общо взето добре. Да се надяваме, че търновските хокеисти ще успеят да защитят титлата си, но аз като съдия съм безпристрастен, така че нека победи най-силният в първенството.“

Мартин Костадинов

Мартин Костадинов от великотърновския тим бе избран за MVP (най-полезен играч на сезона). Друг състезател на „Калоян“ – Явор Атанасов, спечели пък приза за най-добър подавач. Мартин сподели своите виждания за шампионата и така наболелия проблем с липсата на ледената пързалка в старата столица.

„Не мога да си отговоря на въпроса защо бе погубена ледената пързалка във Велико Търново, за това трябва да бъдат попитани хората, които са водещи фактори в този град. Нашето желание е в най-скоро време да имаме хубава пързалка, която да ни даде възможност да тренираме в нормални условия, на равни начала със състезателите в София. В интерес на истината не разчитам на никого това да стане реалност, по-скоро разчитам на чудо. Просто обстановката в България в момента е такава, че нито общината, нито държавата мислят за спорт. Единственото, което може да се случи, е някой бизнесмен, пряко или косвено свързан с този спорт, да реши да помогне от любов към играта. Ще е хубаво все пак да имаме някакви условия, за да може и ние да тренираме нормално.“

Искрено се надявам да намерим и спонсори, за да продължим да се развиваме, за да не загубим инерцията, която набрахме през последния сезон. Надявам се да се заинтересуват от нас най-вече бизнесмени от нашия град и това да е само началото на успешния път на „Калоян“.

Страницата подготви Николай РАЧЕВ

МАЛШАНС сполетя Тодор Тодоров от „Етър Рейсинг Тим“ по време на тренировката за място. Скоростната кутия на неговия „Фолксваген Поло“ не издържа и той отпадна от борбата в клас А-5. Подобна съдба имаше и еленачанинът Иван Ганчев, чиито „Форд Пума“ скъса десен носач след завъртане и удар в мантиелата.

Повреда на двигателя на „Форд Ескорт Косурт“, нает от отбора на Илия Царски, извади от битката за първото място Петко Петков, който до този момент се движеше втори в клас Х-4. Ладата на Жив-

За някои пилоти състезанието завърши и така.

ко Живков премина квалификациите, но отпадна още в първата обиколка в група Хобикар до 1600 куб. см.

От нашите пилоти най-добро класирание записа ЕМИЛ ДЕНЕВ с „Рено Клио“, който през този сезон ще кара за „Стари столци“ (ШН). Прокурорът е втори при дебюта си в клас N-3 и девети в генералното класиране. Краси Кандиларов отсрами „Етър Рейсинг Тим“ с второ място в А-7 и десето в

Емил Денев бе с най-добро класиране от великотърновските пилоти.

сборната група. Състезанието на големите започна със закъснение заради пострадалата на пистата Георги Кънев,

записа първото си участие и класирание в автомобилния спорт и взе първата си награда от реис-директора на състезанието Валентин Бонев.

След години зад волана на машина от 125 куб. см той подкара кола с 3500 кубически сантиметра, за което получи купата за най-добър дебютиращ пилот, която носи името на Светльо Радков. „Не смятам, че автомобилът бе на равнището, което очаквах. Наградата, която получих за успешен дебют, ще ме стимулира и в следващите стартове“, кратко резюмира представянето многократният шампион на картинг.

ДЕБЮТЪТ НА РУМЕН ДУНЕВ („Халволайн Рейсинг“) с новия за него автомобил не завърши добре, след като шампионът за м.г. до 1600 кубически сантиметра отпадна след повреда в полуоската на своето „Митсубиши Лансър Ево 9“.

Румен Дунев нямаше шанс на пистата във Велико Търново.

тора на състезанието Димитър Стефанов предотврати фатален край на този инцидент.

ИСКРЕН МАРИНОВ

След години зад волана на машина от 125 куб. см той подкара кола с 3500 кубически сантиметра, за което получи купата за най-добър дебютиращ пилот, която носи името на Светльо Радков. „Не смятам, че автомобилът бе на равнището, което очаквах. Наградата, която получих за успешен дебют, ще ме стимулира и в следващите стартове“, кратко резюмира представянето многократният шампион на картинг.

ДЕБЮТЪТ НА РУМЕН ДУНЕВ („Халволайн Рейсинг“) с новия за него автомобил не завърши добре, след като шампионът за м.г. до 1600 кубически сантиметра отпадна след повреда в полуоската на своето „Митсубиши Лансър Ево 9“.

„За мен това е пълен провал. Не вървам на слу-

ВЛАДИМИР ИЛИЕВ пък стартира със специална мисия в клас А-8. Башата на рали шампиона Димитър Илиев ще занеме специален филм за всеки вид автомобилна дисциплина в България. 60-годишният Влади Илиев ще стартира в един кръг от всички състезания у нас –

Димитър Стефанов връчи купа и благодарствено писмо на фирма „Ден и нощ“, която бе генерален спонсор на провата. „Благодарение на вашата подкрепа успяхме да проведем състезание, което се радваше на засилен интерес и ще влезе в историята на първенствата“, каза президентът на „Етър Рейсинг Тим“.

ИЛИЯ ЦАРСКИ С „МИТСУБИШИ ЛАНСЪР ЕВО 9“ спечели първия кръг от българския шампионат на затворен маршрут в група А и N над 1600 куб. см, провел се във В. Търново. „Доволен съм, защото започнах с чиста победа и първото ми място бе с убедителна разлика. Искам да пожелаем на себе си и колегите сезонът да завърши по този начин. Пистата във В. Търново вече е сред любимите ми, защото след представянето ми тук през 2008 г. няколко фирми решиха да ме спонсорират“, каза Царски.

Исклучителна гледка наблюдаваха около 30 000 зрители, заели от рано местата около писта „Боровец – В. Търново“. 73

Западня пътен възел, едва 39 оцеляха. Публиката стана свидетел на една зрелишна напревара, изживя драмата на пилоти, чиито машини не издържаха на натовабарванията, видя завъртаня, верижни катастрофи, горящи коли, изхвърчания от трасето, всичко което може да се случи в едно пистово състезание.

Времето погребна събитието с високи температури и топло слънце. Дългото 2600 м трасе имаше своите трудности за пилотите участъци и това направи битките толкова оспорвани и вълнуващи. За щастие никога от водачите не пострада сериозно, а ламарините ще бъдат възстановени за следващите стартове.

30 000 ГЛЕДАХА „ПИСТА БОРОВЕЦ - В. ТЪРНОВО“

Времето погребна събитието с високи температури и топло слънце. Дългото 2600 м трасе имаше своите трудности за пилотите участъци и това направи битките толкова оспорвани и вълнуващи. За щастие никога от водачите не пострада сериозно, а ламарините ще бъдат възстановени за следващите стартове.

Времето погребна събитието с високи температури и топло слънце. Дългото 2600 м трасе имаше своите трудности за пилотите участъци и това направи битките толкова оспорвани и вълнуващи. За щастие никога от водачите не пострада сериозно, а ламарините ще бъдат възстановени за следващите стартове.

Времето погребна събитието с високи температури и топло слънце. Дългото 2600 м трасе имаше своите трудности за пилотите участъци и това направи битките толкова оспорвани и вълнуващи. За щастие никога от водачите не пострада сериозно, а ламарините ще бъдат възстановени за следващите стартове.

Времето погребна събитието с високи температури и топло слънце. Дългото 2600 м трасе имаше своите трудности за пилотите участъци и това направи битките толкова оспорвани и вълнуващи. За щастие никога от водачите не пострада сериозно, а ламарините ще бъдат възстановени за следващите стартове.

Димитър Стефанов връчи купа и благодарствено писмо на фирма „Ден и нощ“, която бе генерален спонсор на провата. „Благодарение на вашата подкрепа успяхме да проведем състезание, което се радваше на засилен интерес и ще влезе в историята на първенствата“, каза президентът на „Етър Рейсинг Тим“.

Петър Шатров: „Никога

викали са ме все в трудни периоди и съм знаел, че ставам мишена

В рубриката си „Петро“ вече трета година в-к „Хеттрик“ връща своите читатели към славната история на футболния „Етър“. Припомнихме си паметни битки срещу „Интер“, „Кайзерслаутерн“, „Сао Пауло“, спечелените от „биолетовите“ турнири на Интертото и като „Б“ национален отбор в Индонезия, върнахме се към спомените на имена-легенди като Георги Василев, Димитър Цеков, Деян Чаушев, Колю Кръстев, Стефан Чакъров и др.

Интересът към рубриката ни е оромен и няма как тя да не продължи в годината, в която се навършват 100 г. от началото на футбола във В. Търново.

Днес даваме думата на един от емблематичните футболни ветерани на старата столица Петър Шатров – увлекателен събеседник, чито истории нямат край. Аз съм един най-обикновен треньор, заявява ветеранът. Сигурно е обаче, че без неговия принос успехите на „Етър“ нямаше да са същите, а верооятно и кариерите на играчи като Стефан Величков, Емил Димитров, Красимир Бальков и редица други имена.

Петър Шатров е роден на 11 януари 1932 г. в Шемшево. Започва да играе футбол през 1944 г., играе футбол като ученик във Великотърновската мъжка гимназия „Св. Кирил и Методий“. През 1950-54 г. учи във ВИФ, специалност „Футбол“ и завършва с отличен успех. Играе в софийското градско първенство за тима на ВИФ, а после по негово желание е разпределен във В. Търново. Тук става учител по физическо възпитание от 1954 до 1960 г. във Втора гимназия (сегашната ПМГ „В. Друмев“). Като футболист членува в ДСО „Червено знаме“ до 1957 г., когато е създадено ДФС „Етър“.

Това е и годината на възраждането на футболния „Етър“. Шестима основни играчи полагат основите на тима – Борис Михайлов, Кото Кръстев, Донко Долмов, Петър Шатров, Анатолий Легкоступ и Димитър Байдаков. Към тях са изпратени и осем войници – Петър Харалампиев, Йордан Ценов, Никола Велчев, Христо Иванов, Първчо Колев, Боян Баев, Петър Иванов и Огнян Косов. За треньор е назначен Христо Миланов (Рилето). Като футболист не съм имал кой знае какви прояви, но активно участвах в тренировъчния процес под ръководството на Христо Миланов (Рилето), който организира обединението на футболния „Етър“, разказва Петър Шатров. Председател на секцията става Деян Чаушев.

Йордан Томов заслужава паметна плоча на „Ивайло“

Паметна плоча на покойния треньор на „Етър“ Йордан Томов да бъде издигната пред официалния вход на стадион „Ивайло“, предлага Шатров.

Томов е човекът, положил основите на възродения в края на 50-те години „Етър“, а десетилетие по-късно – през 1969 г., го вкарва в „А“ група за първи път в историята му. Според някои именно Йордан Томов предлага и емблематичния виолетов цвят за екипите на „Етър“, който по-късно е възприет и от останалите отбори, а днес – дори и от Община В. Търново.

Символичен е фактът, че Йордан Томов е роден на 8 януари 1924 г. – годината, в която е основан „Етър“. Състезател е на „Левски“ и националния отбор.

През 1958 г. идва от столицата за треньор на великотърновския.

„Йордан Томов е идол за мен, а и за поколения играчи. Искам да направя предложение да му бъде поставена паметна плоча на стадион „Ивайло“ заради цялостната му дейност. Той вкара „Етър“ за първи път в „А“ група и го заслужава. Грех имам, че не го уважихме досега. Това може да стане във връзка със 100-годишнината на футбола във В. Търново“, заявя Петър Шатров.

Неговият треньорски път пряко е свързан с този на Томов. През 1960 г. столичният треньор първи му подава ръка, като успява да го убеди, че трябва да прекрати състезателната си дейност и че футболното му поприще е треньорското. Прави го свой помощник, а след влизането на тима в „А“ група Шатров отново наследява Томов през 1970 г. начело на „Етър“ в елита.

Как Симо Костов тренира тима с каучуково въже...

Друго емблематично име на треньор на „Етър“ е това на Симо Костов, известен като Сиамска котка. Роден е на 15 март 1917 г., дългогодишен вратар на „Локо“ (Сф) и националния отбор, за който пази от 1938 до 1952 г. После е старши треньор на „Локо“ (Сф).

През 1961 г. Симо Костов е поканен за наставник на „Етър“ и се запомня като специалист и оставя следа в начина на тренировка и възстановяването на играчите. Костов е и създател на фабриката за топки „Етър“. От едно турне в Австралия си донася американска баскетболна топка, която тук цели 3 месеца разчленява, за да види как е направена. От нея конструира новите топки.

И до днес Петър Шатров пази 1 метър от каучуковото въже, внедрено от Костов в тренировките. По онова време в клуба има само две топки. За да не се губи време, треньорът изнамира 30-40 метра въже, чийто един край е забит с желязо на терена, а на другия му край е вързана футболна топка. Направено е за икономия, тъй като тогава топките са кът. Когато се тренират удари към вратаря, тя се връща веднага и не се губи време. Същото упражнение е и за изпълнението на корнери.

...и жив петел

Историята е повече от екзотична и „Хеттрик“ я предлага на читателите в точния ѝ вид, разказан от Петър Шатров.

„Костов ми даде пари и ме накара ме да купя от пазара във В. Търново едно младо петле. То стана любимо тренировъчно изпълнение за някои играчи като Тодор Маринов. След като го охранихме, връзвахме единия му крак с 15-метров канал. Треньорът пуска петлето, то бяга в различни посоки, а играчът трябва да го стигне и докосне, което е много трудно. Това бяха тренировка за бързина и демараж.

След като учебно-тренировъчната програма завърши, петелът бе стогтен от домакинята Милана с кисело зеле и на прощалната вечеря бе изконсумирано от всички в знак на признателност за добре свършената работа от футболисти, треньори и петле“...

Симо Костов обръща голямо внимание на храната и възстановяването на играчите. Третата му новост е да купува бучки захар и да ги раздава на играчите още вечерта преди всеки мач.

Междувременно селекцията в „Етър“ набира сили с кадри основно от В. Търново и съседните градове Павликени и Г. Оряховица. След напускането си столичният специалист успява да убеди местните спортни и партийни ръководители, че Петър Шатров е подходящ за старши треньор.

Първо докосване до „А“ група и прословутият „магиен гол“

През 1964–65 г. водем „Етър“ с помощник Иван Кръстанов и разполагам с 23 футболисти. Отборът неочаквано заигра добре и печелеше срещите на свой и чужд терен и в края на есенния полусезон завърши на първо място

то и стана основен кандидат за „А“ група. Мотивацията бе голяма и аз повече се занимавах с организационната и тренировъчната работа, спомня си Петър Шатров.

Никога няма да забравя една от решаващите срещи с „Ватев“ (Белослав), която взехме като гости с 4:1 и подказахме, че сме заслужено на върха. В нея вкарахме т.нар. от мен „магиен гол“, който пада едва за 10 секунди. Шатров има идея днес да увекочим този гол със схема и снимки на играчите. В един момент вратарят Деян Гороломов хванал топката и я изричал напред, тя каца на главата на централния нападател Христо Деков (Ринго), който я подава към Тодор Маринов (Боеца) и около дузпата той от воле забива неспасем гол. Нарекох този гол магиен, защото футболът е магия, обяснява Шатров.

„Етър“ е есенен водач и води с 6 точки, което по тогавашната точкова система е внушителен аванс. Нещата обаче зацкият...

На лагерта във Велинарад – Шатров по снега за личен пример.

Тъй като бях все още млад треньор, с недостатъчен опит, допуснахме редица грешки, които никога няма да забравя. Грешка беше и привличането на Кръстьо Чакъров да ми окаже помощ в подготовката и да направи плана за тренировка. Взехме отбора на лагер във Велинарад през зимата, там имаше почивна станция, хранене, полиани с минерална вода, където не се задържахме сняг, доста отбори на подготовка и много контролни срещи.

Получи се обаче изпреварване на спортната форма. Играхме контрола с ЦНДА и завършихме 0:0, а когато треньорът на столичани Пинайчев разбра, че до нашето първенство има месец и половина, запита как ще запазим формата си. Стана така, че префорсирахме играчите. Освен това се образуваше опозиция в отбора от няколко играчи с версиата, че те няма да останат в „Етър“, ако той влезе в „А“ група, защото Шатров ще привлече други играчи от София.

Напролет трябваше да стартираме задължително поне с победа и равен от мачовете в Лясковец и Ловеч, а ние паднахме и в двете с по 1:0. Авансът ни от 6 точки пред останалите бе стопен. Загубихме и от „Спартак“ (Вн) и други отбори и завършихме шести, като се задоволихме само с победата с 4:0 в края на силния отбор на „Септември“. Това доказа, че имаме добър отбор, който обаче само се докосна до „А“ група.

Напролет трябваше да стартираме задължително поне с победа и равен от мачовете в Лясковец и Ловеч, а ние паднахме и в двете с по 1:0. Авансът ни от 6 точки пред останалите бе стопен. Загубихме и от „Спартак“ (Вн) и други отбори и завършихме шести, като се задоволихме само с победата с 4:0 в края на силния отбор на „Септември“. Това доказа, че имаме добър отбор, който обаче само се докосна до „А“ група.

Мачове със „Сао Пауло“ и „Интер“, един „болярин“ в Горна Оряховица

Шатров е освободен и отива в „Чавдар“ (Б. Слатина), който спасява от изпадане. Междувременно през 1966 г. сключва брак. Следващия сезон е пом.-треньор на Атанас Цанов в „Добруджа“, после в „Дунав“.

През 1969 г. мечтата става факт! Начело в Йордан Томов „Етър“ за първи път влиза в елита, а през лятото Шатров се връща като негов помощник. Точно преди старта в „А“ група тимът играе контрола със „Сао Пауло“ и печели с 2:0, а ветеранът още пази флачето на бразилския тим и пепелник от този мач. След края на сезона Томов напуска и Шатров два сезона води тима в елита с помощник Петър Харалампиев. Под негово ръководство „Етър“ печели 21 победи, в 14 мача завършва наравно и 29 губи. В следващите две години е помощник на Апостол Чачевски, като „болярите“ завършват четвърти в първенството на България и играят срещу „Интер“ за купата на УЕФА.

После съдбата отведе „болярина“ Шатров начело на „Локомотив“ (ГО) и той води тима цели 5 години. Там се сменяше поколението и ми допадна работата с младите братя Гавазови, Владимир Дешев, Асан Абишев, Константин Ушев и др., разказва Шатров. В Горна Оряховица имаше добра школа, която подаваше футболисти и ги утвърждавах в мъжкия отбор в „Б“ група.

не съм отказвал на „Етър“

Отборът на „Етър“ през сезон 1964/1965 година под ръководството на Петър Шатров и Иван Кръстанов.

Как съдбата и треньорът налагат младия Краси Бальков в „Етър“

През 1983 г. отново се създаде ситуация да се върна във В. Търново. Бях избран от ст. треньора Георги Василев за главен методист на футболния клуб. Но на следващата година Гочето заминава за „Спартак“ (Пл), а да спасява положението на треньорския мостик отново е

Красимир Бальков днес с треньорите си П. Шатров и П. Харалампиев.

извикан Шатров. За свой помощник той избира Петър Харалампиев.

Направен бе обаче опит от някои запалняковски и ръководни среди да се обявят отборът за изчерпан, спомня си Шатров. Трябваше да се мобилизират силите на момчетата и да им се върне вяра в силите, а не да се отричат. Затова организирах най-трудния лагер в живота си – в Дряново. Запазих целия основен състав, като бяха включени и млади перспективни момчета като Бальков, Тр. Иванов и др. Хотелът беше в ремонт, липсваше вода заради развален водопровод. Столтът не работеше, хранихме отбора на една будка. Играчите ги миех с марчето на игрището. Нямаше никакви протести. Работих здраво за мотивацията на някои играчи, отборът стъпи на краката си, колективът се подобри.

Георги Цингов изненадващо отиде в „Спартак“ (Пл) при Георги Василев. Беше доказал се състезател. Това беше преломният момент да се вкара на неговия пост младият Краси Бальков. На един мач с „Черноморец“ в Бургас през есента на 1984 г. решихме с помощника ми П. Харалампиев вместо острие Бальков да играе като изтеглен лъв нападател, като се връща и назад. Сега това се нарича лъв вършен халф. Започна да налагам Бальков и той игра през сезона 30 мача по 90 минути.

Преди това срещях голяма съпротива и дори един ден ме качиха на варел пред стадиона да давам обяснения пред хората защо сменям Цингов и пускам Бальков. И направихме следния номер. Цингов искаше да става ловджия и в неделя да не идва на възстановителни тренировки. Аз му дадох разрешение, но му казах в замяна: за да не ме упрекват хората, че те сменям с Бальков, като ме видиш по време на мач да

си вдигна ръка към главата, сам искаш смяна. Така и правеше и пусках Бальков да се обиграва. ***

Не един и два са курioзните моменти, свързани и с Трифон Иванов. През 1986 г. гостувахме в турнира „Интертото“ в Унгария на „Дебрецен“. Трябваше ни успешен резултат, но по едно време централният защитник Трифон взе топката и на метър от нашата врата започна да лъже един нападател, после втори... С доктора Стефан Донев легнахме по корем на земята, за да не гледаме какво върши. По едно време ми викнаха: ставайте, Трифон ликвидира опасността! ***

Година по-рано националите на Иван Вуцов, които участваха в квалификации за световното в Мексико-1986, отидоха на лагер в Трявна и поискаха да направят контрола с „Етър“. Мачът трябваше да бъде във В. Търново, но някои хора го отказаха. Затова решихме да отидем да играем в Трявна. Това беше голям шанс на обновяващия се отбор да се докаже. Самите играчи поискаха да гоним поне равен, но Велков и Лъчичев бяха категорични, че дори и срещу националния отбор „Етър“ трябва да играе за победа. Поведохме с 2:0 и накрая бихме с 2:1. За съжаление никой не направи видеозапис на този мач.

Моливчето на Шатров и бъдещата книга

Петър Шатров още пази емблематичното си моливче, което е станало нарицателно за всички негови футболисти. „Моливът ми беше като талисман през цялата кариера, с него си водех записките на тренировка и мачове. Играчите още ме питат: пазиш ли моливчето. То е едно жълто моливче, вече около 2 см, но си го пазя вкъщи и до ден днешен“, разказва Шатров.

След „Етър“ той е бил три години в Алжир, води „Лесичери“ в „Б“ група, за кратко е в „Левски“ (Лясковец). В последните години основа в родното Шемшево Първото лятно училище за таланти, а продължава да е треньор на ветераните в демонстрационни мачове.

Желанието му е събраният от него материал с много снимки да се превърне в книга. Макетът ѝ вече е готов и носи заглавието „Магнията футбол“, а на задната корица ще е прословутият „магиен гол“ на „Етър“. Шатров обаче е категоричен, че не иска съватори за книгата. „В нея ще има за всеки по нещо, а най-малко ще е за мен. Дал съм път във футбола на първия национал на „Етър“ Стефан Величков, после Емил Димитров, петмата от САЩ-94 и много други футболисти. Бил съм наставник на треньори като Стефан Грозданов, Георги Василев, Никола Велков, Емил Димитров, Вальо Игнатов, Бойко Димитров, но моята лична история е свързана най-вече с „Етър“.

Никога не съм имал звездни мигове, винаги съм работил в обстановка за оцеляване. Но се гордея е едно – никога не съм отказвал на „Етър“. Въпреки че са ме викали все в трудни периоди и съм знаел, че ставам мишена. Аз не съм треньор-звезда, а един обикновен треньор“, завършва своята изповед Петър Шатров.

Анатоли ПЕТРОВ, сн. личен архив

